

Cisza na wieży Babel: krótka historia znaków nurkowych

Kiedy mieszkańcy lądu pytają nurków, co tak bardzo przyciąga ich w nieprzyjaznym, podwodnym świecie, najczęściej otrzymują odpowiedź, że oprócz możliwości odkrywania podwodnych cudów, Świat Milczenia Jacques'a Cousteau zapewnia uczucie zen i wewnętrznego spokoju... przynajmniej do momentu, kiedy hałas podwodnego shakera lub gwałtownie poruszające się dłonie Twojego partnera nurkowego obudzą Cię i przywrócą do rzeczywistości przypominając o podstawowej potrzebie komunikacji.

Komunikacja pod wodą ma dwa główne cele: bezpieczeństwo i podejmowanie decyzji w grupie nurkowej. Komunikacja związana z bezpieczeństwem obejmuje ocenę stanu nurków, sprawdzenie manometru, określenie głębokości i kierunku, w którym jest wyjście z wody lub wykonanie dekompresji. Podejmowanie decyzji jest konieczne, aby poradzić sobie z nieprzewidywanymi wydarzeniami i sytuacjami awaryjnymi.

Dla ogromnej większości osób nurkujących na obieg otwartym komunikacja pod wodą jest niewerbalna i dość ograniczona. Pisanie jest efektywne, ale zabiera dużo czasu. Sygnały latarką są bardzo podstawowe i działają tylko w miejscach, gdzie jest ciemno. Sygnały dotykowe mają jeszcze mniejsze zastosowanie. Chociaż komunikacja głosowa jest możliwa w masce pełnotwarzowej, oprócz projektów naukowych nie zdobyła ona dużej popularności w społeczności nurkowej... może dlatego, że tak naprawdę wolimy „rozmawiać na migi” i zachować jak największą ciszę w podwodnym świecie.

W większości sytuacji mamy do dyspozycji dwie dłonie i dziesięć palców, które możemy wykorzystać podczas rozmowy. Niektórzy nurkowie techniczni twierdzą, że jedna dłoń i pięć palców musi wystarczyć, ponieważ druga ręka może być zajęta, np. trzymać latarkę, szpulkę lub inny przedmiot. Nurkowie używają również gestów z codziennego życia, takich jak skinięcie głową, aby udzielić odpowiedzi twierdzącej. Inne

gesty mogą zależeć od lokalizacji, np. sygnały oznaczające organizmy morskie. Specjalne znaki stworzono dla konkretnych sytuacji nurkowych: aby przekazać instrukcje lub informacje, zapytać o stan nurka lub poradzić sobie w sytuacji awaryjnej.

Byłoby świetnie, gdybyśmy wszyscy używali tych samych sygnałów nurkowych pochodzących od znaków mających podobne znaczenie na lądzie, ponieważ ułatwiłoby to naukę i komunikację. Rzeczywistość wygląda jednak trochę inaczej. Mimo wysiłków RSTC (Recreational Scuba Training Council) i faktu, że istnieje pewien zestaw powszechnie wykorzystywanych znaków, społeczność nurków rekreacyjnych opracowała różne, niejasne dialekty, które mogą wprowadzać zamieszanie. Kto nie brał udziału w omówieniu przed nurkowaniem, na którym dowiedział się, że pokazanie dwa razy pięciu palców oznacza połowę ciśnienia w butli, a na kolejnym omówieniu okazało się, że ciśnienie 100 bar należy pokazać ustawiając dłoń w kształt litery T?

Z powodu tych różnic komunikacja między nurkami może być niedoskonała, a w najgorszym przypadku może po prostu nie istnieć. Przyczyną nie jest pomieszanie języków, jak w historii wieży Babel, ponieważ systemy komunikacji nie rozwijały się osobno w oddzielonych od siebie społecznościach. Można zatem stwierdzić, że w świecie nurkowania rekreacyjnego ryzyko jest ograniczone, ale z powodu potencjalnych błędów w komunikacji sytuacja awaryjna może być bardziej niebezpieczna.

W nurkowaniu technicznym sytuacja wygląda inaczej: mimo istnienia wielu organizacji, społeczność nurków technicznych jest dumna z tego, że mówi jednym językiem. Wynika to z większego ryzyka w porównaniu do nurkowania rekreacyjnego. Znaki w nurkowaniu technicznym pokazywane są jedną ręką przy użyciu pięciu palców (wprowadza się specjalne adaptacje, jeśli nurkowie mają rękawiczki z trzema palcami). Informacje przekazuje się zazwyczaj pokazując sygnał oznaczający temat (np. ciśnienie, głębokość, czas), a potem drugi sygnał oznaczający liczbę. Liczby należy pokazać za pomocą sekwencji cyfr - wewnątrz dłoni skierowane do partnera i palce ustawione do góry oznaczają cyfry od 1 do 5, wewnątrz

dłoni skierowane w stronę nurka i palce ustawione w bok oznaczają cyfry od 6 do 9. Ponieważ 10 jest liczbą składającą się z dwóch cyfr, nurk musi pokazać „jeden”, a potem znak „zamknięte OK” oznaczający „zero”. Złota zasada mówi, że nie należy używać kciuka, aby nie wprowadzać zamieszania, ponieważ kciuk oznacza „koniec nurkowania”.

Nurkowanie techniczne zazwyczaj obejmuje dekompresję i/lub przebywanie w miejscach z sufitem nad głową. Dla obu tych sytuacji opracowano specyficzne znaki, które znają wszyscy nurkowie techniczni, niezależnie od tego, w której organizacji się szkolili. Powtórzenie wszystkich znaków wykracza poza ramy tego artykułu, ale jeśli interesuje Cię ten temat, możesz łatwo znaleźć takie informacje w internecie.

Kolejną ważną różnicą między nurkami rekreacyjnymi a technicznymi jest unikanie gestów z codziennego życia. U „technicznych” nie ma miejsca na interpretację lub stwierdzenie, że coś jest „oczywiste”. Zamiast tego nurkowie ci potrzebują jasnych informacji potwierdzając każdy znak. Komunikacja nie polega tylko na podawaniu informacji, ale również na upewnieniu się, że została ona odpowiednio przekazana i zrozumiana. Potwierdzenie jest bardzo ważne, aby uniknąć pominięcia informacji i jest kluczowe dla bezpieczeństwa zespołu nurkowego.

W idealnym, przyszłym świecie znaki z nurkowania technicznego zostaną wprowadzone w nurkowaniu rekreacyjnym, aby unikać zamieszania i potrzeby omawiania sygnałów oraz dla poprawy bezpieczeństwa. Na razie przemilczmy to...

Samouczki wideo

Are you Ok?

I have a problem/Something's not right

Ascend

Descend

Out of Gas

I'm calling the dive

How much gas do you have?

Shoot a Surface marker Buoy

Ascend to safety stop for 5 min

Numbers: 0-100 (abbreviated version)

Tłumacz: [Agnieszka Kostera-Kosterzewska](#)